

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. 4. 2021 v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Grombíře a přísedících JUDr. [jméno FO] a [jméno FO], takto:

takto:

Obžalovaní:

1. mladistvý [jméno mladistvého A], narozený [Datum narození mladistvého A], trvale bytem [Adresa mladistvého A],
2. [jméno mladistvého B], narozený [Datum narození mladistvého B], trvale bytem [Adresa mladistvého B], adresa pro účely doručování [Adresa mladistvého B],
3. [jméno mladistvého C], narozený [Datum narození mladistvého C], trvale bytem [Adresa mladistvého C], adresa pro účely doručování [Adresa mladistvého C],
4. [jméno mladistvého D], narozený [Datum narození mladistvého D], trvale bytem [Adresa mladistvého D],

jsou vinni, že

v přesně nezjištěné době kolem 23:00 hodin dne 5. 7. 2020 po předešlé domluvě v obci [adresa] nabrali do osobního vozidla tov. zn. BMW, reg. zn. [SPZ], které řídil jeho majitel obžalovaný [jméno mladistvého B] a kde jako spolujezdci seděli obžalovaní [jméno mladistvého C] a [jméno mladistvého D] a obžalovaný ml. [jméno mladistvého A], přičemž obžalovaný ml. [jméno mladistvého A] byl již ozbrojen legálně drženou samonabíjecí pistolí bez zásobníku a nábojů zn. ČZ, vzor 85, CAL 7.65, č. [hodnota], kterou si vzal v odpoledních hodinách téhož dne bez vědomí a svolení majitelky zbraně, své matky, [jméno FO], narozené v r. [rok], v místě svého bydliště v domě čp. [adresa], a to z ložnice z její šatní skříně, následně pak všichni společně odjeli do [adresa] do blízkosti herny [právnícká osoba] v Plzeňské ulici čp. [č. domu], kde si ml. obžalovaný [jméno mladistvého A] připravil na obličej tmavou kuklu a sluneční brýle, dále si vyměnil své boty značky Calvin Klein s obžalovaným [jméno mladistvého C] za jeho boty značky Gucci, aby tím ztížil případnou identifikaci své osoby a poté kolem 23:00 hodin obžalovaný [jméno mladistvého C] vstoupil podle předem stanoveného plánu do herny [právnícká osoba] za

účelem zjištění situace uvnitř herny, kde se zdržel asi čtvrt hodiny hrou automatů, následně po opuštění herny poslal svým mobilním telefonem zprávu se smluveným symbolem „palec nahoru“ obžalovanému [jméno mladistvého B], který zprávu přeposlal jako signál ml. obžalovanému [jméno FO], obžalovaný [jméno mladistvého B] čekal ve vozidle zaparkovaném o ulici dál v blízkosti autobusové zastávky, kdy obžalovaný ml. [jméno mladistvého A] maskovaný mikinou s kapucí přes hlavu, tmavou kuklou přes obličej a tmavými brýlemi přistoupil v 23:35 hodin ke dveřím herny [právníká osoba] a zazvonil na zvonek dveří, které otevřela pracovnice herny [jméno FO], narozená v r. [rok], tak na ní v prostoru před dveřmi z pod pasu vytáhl připravenou samonabíjecí pistoli zn. ČZ, vzor 85, CAL765, 028710, namířil na ní se slovy „dej mi peníze“, kdy poškozená [jméno FO] dveře před ním z obavy o svůj život a zdraví prudce zavřela, aniž by došlo ke zranění a obžalovaný ml. [jméno mladistvého A] z místa odešel, následně nasedl do připraveného automobilu a i s ostatními spoluobžalovanými [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO] z místa odjeli, přičemž obžalovaný [jméno mladistvého D], který se tohoto jednání přímo neúčastnil, spáchání trestného činu nepřekazil,

tedy

obžalovaný mladistvý [jméno mladistvého A]

jednak proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

jednak bez povolení sobě opatřil střelnou zbraň

obžalovaný [jméno mladistvého B]

usnadnil obžalovanému mladistvému [jméno FO] spáchání trestného činu spočívající v tom, že mladistvý [jméno mladistvého A] proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

obžalovaný [jméno mladistvého C]

usnadnil obžalovanému mladistvému [jméno FO] spáchání trestného činu spočívající v tom, že mladistvý [jméno mladistvého A] proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

obžalovaný [jméno mladistvého D]

nepřekazil spáchání nebo dokončení trestného činu přesto, že věděl, že jiný připravuje nebo páchá trestný čin,

čímž spáchali

obžalovaný mladistvý [jméno mladistvého A]

provinění loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,

provinění nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [jméno mladistvého B]

zločin loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,

obžalovaný [jméno mladistvého C]

zločin loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,

obžalovaný [jméno mladistvého D]

přechin nepřekážení trestného činu podle § 367 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný mladistvý [jméno mladistvého A]

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve spojení s §§ 24 odst. 1 písm. i), 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 16 (šestnácti) měsíců s tím, že podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.

se výkon tohoto trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 20 (dvaceti) měsíců,

obžalovaný [Jméno mladistvého B]

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců, podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 3 (tří) let,

obžalovaný [Jméno mladistvého C]

podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 20 (dvaceti) měsíců,

obžalovaný [Jméno mladistvého D]

podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 1 (jednoho) roku.

Odůvodnění:

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku.
2. Obžalovaný mladistvý [Jméno mladistvého A] a obžalovaný [jméno FO] v úvodu hlavního líčení prohlásili svoji vinu, resp. soud jejich prohlášení viny přijal. Svoji vinu prohlásil i obžalovaný [jméno FO], soud ale jeho prohlášení viny nepřijal, a to (především) proto, že obžalovaný ve svém prohlášení nesouhlasil s popisem skutku v obžalobě, když uvedl, že není pravdou, že by se loupež uskutečnila podle jeho plánu a pokynů.
3. Obžalované mladistvého [jméno FO] a [jméno FO] vyslechl soud k účasti ostatních spoluobžalovaných na trestné činnosti. Obžalovaný mladistvý [jméno FO] popsal skutkový děj ve shodě s obžalobou, tj. že se rozhodl loupit kvůli opakovanému naléhání a vyhrožování obžalovaného [jméno FO], aby mu uhradil dluh, který u něj měl, že hernu vytipoval obžalovaný [jméno FO] a vymyslel plán loupeže, že obžalovaný [jméno FO] před loupeží obhlédl situaci v herně a poslal přes mobilní telefon symbol (palec nahoru) obžalovanému [jméno FO], že se může loupež uskutečnit a obžalovaný [jméno FO] to přeposlal jemu, že se na loupeži domluvili všichni čtyři a obžalovaní [jméno FO] a [jméno FO] měli při loupeži hlídat.
4. Obžalovaný [jméno FO] mj. uvedl, že on i obžalovaný [jméno FO] měli u obžalovaného [jméno FO] dluh, přičemž obžalovaný [jméno FO] „tlačil“ na obžalovaného [jméno FO], aby mu dluh vrátil, [jméno FO] [jméno FO] i vyhrožoval, že mu „dá do držky“, když dluh nevrátí, obžalovaný [jméno FO] z toho byl vystresovaný a vymýšlel, jak dluh vrátit, mj. uvažoval i o tom, že by „udělal“ Vietnamce v [adresa]. Když se jednou všichni čtyři sešli, tak obžalovaný [jméno FO] uvedl, že by se mohla „udělat“ herna [právnícká osoba]. Nejdříve se tomu smáli, ale nakonec se obžalovaný [jméno FO] rozhodl, že nemá na vybranou a tuto hernu vyloupí. Vyzvedli obžalovaného [jméno FO] v noci kolem 23. hodiny, obžalovaný jim ukázal pistoli černé barvy, kterou vzal doma mámě. Obžalovaný [jméno FO] jej přemluvil k tomu, aby si před loupeží vyměnili boty. Šel do herny před obžalovaným [jméno FO] si zahrát, aby mu loupež vymluvil, kdyby se tam objevil. Asi po 15 minutách hernu opustil, obžalovaný [jméno FO] se tam neobjevil. Šel ke klukům (obžalovaný [jméno FO] a obžalovaný [jméno FO]), kteří stáli u auta, které předtím zaparkovali v „[Anonymizováno]“ u restaurace“ [Anonymizováno]“. Asi po 20 minutách se tam objevil obžalovaný [jméno FO], který jim řekl, že se to nepodařilo a požádal je, aby jej odvezli domů.
5. Obžalovaný [jméno FO] mj. uvedl, že mu obžalovaný [jméno FO] dlužil 30 000 Kč. Obžalovaný [jméno FO] mu ale peníze nevracel, a proto se obrátil i na jeho matku. Později začal po obžalovaném [jméno FO] vyžadovat peníze důrazněji, protože ty peníze potřeboval, jelikož sám dlužil někde jinde a nechtěl mít s lidmi, kterým dlužil, problémy. Určitě mu ale nevyhrožoval.

Pokud řekl, že mu shoří zámek, tak tím myslel tu věžičku, co mají doma na střeše, přičemž to ale řekl ve srandě. Ten den řekl obžalovanému [jméno FO], že ty peníze nutně potřebuje.

Obžalovaný [jméno FO] vytáhl pistoli a řekl, že s ní někoho okrade, třeba u bankomatu. [jméno FO] to mu ze srandy řekl, že může rovnou vykrást kasino či hernu. Obžalovaného [jméno FO] poté napadlo, že vykrade hernu [právnícká osoba], že tam nikdo nechodí. Zajel tedy autem k hospodě [Anonymizováno], tam si s obžalovaným [jméno FO] vyměnily boty, přičemž [jméno FO] řekl, že si předtím půjde do herny zahrát. Půjčil mu k tomu účelu 200 Kč. K herně odešli obžalovaný [jméno FO] a obžalovaný [jméno FO] spolu a domluvili se tak, že si [jméno FO] půjde zahrát a až vyjde ven, tak tam vběhne obžalovaný [jméno FO] s bouchačkou. On a obžalovaný [jméno FO] s tím nechtěli mít nic společného, procházeli se na druhé straně ulice. Asi po 15 minutách zavolal [jméno FO] [jméno FO] a ptal se, kde jsou. Přišel za nimi a potom se k nim vrátil i obžalovaný [jméno FO]. Řekl jim, že se mu to nepodařilo. Není pravda, že by [jméno FO] přeposílal nějakou zprávu od [jméno FO].

6. Obžalovaný [jméno FO] mj. uvedl, že toho dne se setkal se spoluobžalovanými, přičemž tam byla řeč o tom, že obžalovaný [jméno FO] potřebuje, aby mu obžalovaný [jméno FO] splatil dluh [částka], jelikož má sám dluh u někoho dalšího. Bylo domluveno, že jim [jméno FO] zavolá, až uteče z domova. Když zavolal, tak jej vyzvedli v [Anonymizováno] a jeli do [Anonymizováno] k hospodě [Anonymizováno]. Tam si [jméno FO] s [jméno FO] vyměnili boty a šli k herně. On sám s tím nechtěl mít nic společného a odešel k místu, kde bydlí jeho bratr v anglických domech. Po 15 – 20 minutách volal [jméno FO], ptal se, kde jsou a přišel za nimi (za ním a obžalovaným [jméno FO]) k autu. Asi po 20 minutách přišel [jméno FO] a chtěl odvézt domů, že jej shání matka. Věděl, že jde obžalovaný [jméno FO] provést loupež, ale myslel si, že toho nebude schopen a šel radši pryč. Kdo vymyslel loupež, neví, obžalovaný [jméno FO] plácnul ze srandy, že by se mohlo udělat kasino, přičemž [jméno FO] se toho chytil. Společně se na loupeži nedomlouvali, nedomlouvali se ani o tom, že by si následně lup rozdělili. Není pravdou, že by s obžalovaným [jméno FO] v době loupeže hlídali.

7. Svědkyně [jméno FO] mj. uvedla, že oné noci nejprve vpustila do herny (na zvonění) obžalovaného [jméno FO], kterého znala, neboť tam chodil i předtím. Měl 200 korunovou bankovku, kterou chtěl rozměnit na 2 stokoruny, přičemž mu nevyhověla. Peníze prohrál v automatu a z herny odešel, zamknula za ním dveře. Po chvíli na kamerách viděla přijít ke dveřím muže, který vzal za kliku, ale nezazvonil. Když otevřela dveře, tak viděla onoho muže odcházet. Za chvíli se stejná postava vrátila ke dveřím a zazvonila. Když otevřela, tak ve dveřích stál kluk, který měl na očích tmavé brýle, na hlavě kapuci a něco přes ústa. Namířil na ni zbraň (pistoli) a řekl „dej mi peníze“. Dveře neměla otevřené dokořán, měla strach, že ji ten muž zabije a zareagovala tak, že mu řekla „jdi do prdele“, dveře před ním zabouchla a zamkla. Následně volala policii. Útok ji psychicky poznamenal až do dnešní doby, špatně spí a večer se bojí chodit ven. Obvodní lékařka jí předepsala nějaké léky na uklidnění.

8. Před rozhodnutím ve věci vzal soud na zřetel i ostatní provedené důkazy, a to při hlavním líčení přečtený úřední záznam o podaném vysvětlení [jméno FO] (matky obžalovaného mladistvého [jméno FO]), jakož i důkazy listinné – protokol o ohledání místa činu, fotodokumentace předmětné zbraně a oděvu obžalovaného mladistvého [jméno FO], protokol o vydání věci (použitá pistole), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika (potvrdilo funkčnost použité zbraně), protokol o vyhodnocení kamerového záznamu (zachycen prostor před hlavní vchodem herny a na boku herny), fotodokumentace k tomuto kamerovému záznamu (jedna z fotografií ukazuje i obžalovaného [jméno FO] se zbraní namířenou do vchodu herny), vyhodnocení záznamů na mobilním telefonu (je z nich patrné nekompromisní naléhání obžalovaného [jméno FO] na obžalovaného mladistvého [jméno FO], aby někde sehnal peníze a vrátil dluh), protokol o vyhodnocení údajů o zjištěném telekomunikačním provozu (telefonních čísel obžalovaných v inkriminovanou dobu), jakož i další.

9. Po provedeném dokazování zaujal soud k věci následující stanovisko.

Vedle obžalovaných ml. [jméno FO] a [jméno FO], kteří prohlásili svoji vinu, resp. soud jejich prohlášení viny přijal, byla vina spolehlivě prokázána i obžalovanému [jméno FO]. Z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný [jméno FO] zastával jakousi vůdčí roli v partě obžalovaných. Byl to on, kdo je vozil svým autem BMW po různých akcích, byl to on, kdo obstarával drogu (kokain) a byl to on, kdo ostatním půjčoval (a úrokoval) peníze. (Toto přiznává i sám obžalovaný [jméno FO].) Z dokazování také nepochybně vyplynulo, že (hlavním) důvodem provedení loupežného útoku bylo to, že se obžalovaný mladistvý [jméno FO] snažil nějakým způsobem získat finanční prostředky, aby uhradil dluh, který měl u obžalovaného [jméno FO], přičemž obžalovaný [jméno FO] na něj opakovaně a tvrdě naléhal, aby peníze někde opatřil. Z provedeného dokazování lze dovodit i formu vyhrožování mladistvému, byť obžalovaný [jméno FO] tvrdí, že takto jednal „ze srandy“. Z dokazování vyplynulo také to, že to byl právě obžalovaný [jméno FO], který vybral konkrétní místo, ve kterém měla být provedena loupež. Tvrdí to obžalovaný mladistvý [jméno FO] a obžalovaný [jméno FO], připouští to i obžalovaný [jméno FO], byť tento tvrdí, že o herně jako o možném cíli útoku mluvil z legrace. Obžalovaný [jméno FO] se sice snaží bagatelizovat svoji úlohu v celém případě, nicméně vedle toho, že to byl on, kdo vytipoval hernu, se i jinak aktivně podílel na spáchání této trestné činnosti, a to nejméně tím, že obžalovaného mladistvého [jméno FO] přivezl autem do blízkosti místa činu a následně i odvezl. [jméno FO] rozdíl od obžaloby soud nedospěl k závěru, že by obžalovaný trestnou činnost připravil a řídil. Jak je naznačeno výše, obžalovaný [jméno FO] pravděpodobně podnítl vznik celé akce nekompromisním vymáháním dluhu, pravděpodobně i vytipoval objekt přepadení, není ale dostatek důkazů ke tvrzení, že by sám akci vymyslel, že by rozdělil spoluobžalovaným role a akci řídil. Takovýto závěr by bylo možno určit z výpovědi obžalovaného mladistvého [jméno FO], z výpovědi spoluobžalovaných toto ale nevyplývá, a to ani z výpovědi obžalovaného [jméno FO], který výpověď obžalovaného [jméno FO] ve více jiných aspektech podporuje. Soud proto kvalifikoval jednání obžalovaného [jméno FO] jako pomoc k trestnému činu loupeže podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 173 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož svým jednáním (dovoz a odvoz obžalovaného [jméno FO] na místo činu, přeposlání symbolu „palec nahoru“ k zahájení přepadení) usnadnil obžalovanému mladistvému [jméno FO] spáchání trestného činu loupeže.

10. Pokud jde o obžalovaného [jméno FO], dospěl soud k závěru, že není spolehlivě prokázáno, že by se nějakým způsobem aktivně podílel na spáchání předmětné trestné činnosti. Obžaloba jej viní z toho, že měl pomoci obžalovanému [jméno FO] ke spáchání činu hlídáním u místa činu. K tomuto závěru ale důkazy chybí. Obžalovaný mladistvý [jméno FO] sice uvedl, že podle původní domluvy měl obžalovaný [jméno FO] společně s obžalovaným [jméno FO] v době loupežného útoku hlídat, každý na jedné straně ulice, sám je ale při takové činnosti neviděl, když se z akce vracel, byli oba u auta. O hlídání nemluvil ani obžalovaný [jméno FO], obžalovaní [jméno FO] a [jméno FO] toto popírají. Existují tedy pochybnosti o této úloze obžalovaného [jméno FO] při páčání trestné činnosti, přičemž soud musel v těchto pochybnostech posoudit věc v jeho prospěch, tj. že nehlídal a ani jiným způsobem se aktivně na spáchání trestného činu nepodílel.

11. [jméno FO] druhou stranu nelze pominout, že obžalovaný [jméno FO] byl přítomen jak u úvah o provedení loupežného přepadení, tak především následně i u samotné realizace útoku, když jel autem s obžalovanými do blízkosti místa činu, kde s obžalovaným [jméno FO] čekal, jak to dopadne, resp. zda-li spoluobžalovaný [jméno FO] loupež provede. Následně obžalovaný [jméno FO] s ostatními obžalovanými po nezdařené loupeži i odjel. Obžalovaný tedy minimálně věděl, že spoluobžalovaní připravují spáchání závažného trestného činu, resp. zločinu loupež, věděl i to, že se tento zločin páchá, přičemž spáchání a potažmo dokončení tohoto trestného činu nepřekazil. Tímto jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu nepřekážení trestného činu podle § 367 odst. 1 tr. zákoníku.

12. Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaní dopustili, když povaha a závažnost tr. činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení

činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

13. U obžalovaného mladistvého [jméno FO] přihlédl soud jako k polehčujícím okolnostem podle § 41 tr. zákoníku k tomu, že se k trestné činnosti doznal, že ji litoval a že vedl před jejím spácháním řádný život. Soud při stanovení druhu a výměry trestu přihlédl i k tomu, že prohlásil svoji vinu. Soud za této situace uložil tomuto mladistvému obžalovanému trestní opatření odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby uvedené v § 173 odst. 1 tr. zákoníku (a snižené na polovinu u mladistvých podle § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.) v trvání 16 měsíců, a to jako trestní opatření úhrnné podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku za obě spáchaná provinění. Výkon tohoto trestního opatření soud podmíněně odložil na zkušební dobu v délce 20 měsíců, jelikož má s ohledem na osobu obžalovaného i s ohledem na okolnosti případu důvodně za to, že k působení na mladistvého, aby vedl řádný život, není výkonu trestu třeba.

14. Také u obžalovaného [jméno FO] přihlédl soud jako k polehčujícím okolnostem k doznání, projevené lítosti a dosavadní bezúhonnosti. S ohledem na to, že obžalovaný prohlásil vinu, využil soud možnosti uvedené v § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a uložil obžalovanému trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby uvedené v § 174 odst. 1 tr. zákoníku v trvání 20 měsíců. Výkon tohoto trestu soud obžalovanému podmíněně odložil na zkušební dobu v délce 20 měsíců, neboť má s ohledem na osobu obžalovaného i s ohledem na okolnosti případu důvodně za to, že k působení na obžalovaného, aby vedl řádný život, není výkonu třeba.

15. U obžalovaného [jméno FO] přihlédl soud jako k polehčující okolnosti k doznání, byť se obžalovaný snažil bagatelizovat svoji úlohu v případě a z jeho postoje lze dovodit, že si úplně nepřipouští, že se dopustil trestné činnosti. Obžalovanému polehčuje taktéž jeho dosavadní bezúhonnost a věk blízký věku mladistvých. Soud i u něj proto uložil trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby v trvání 2 let a 6 měsíců s tím, že mu byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 3 let.

16. U obžalovaného [jméno FO] přihlédl soud jako k polehčující okolnosti vedení dosud řádného života. Tomuto obžalovanému uložil soud trest odnětí svobody při dolní čtvrtině trestní sazby uvedené v § 367 odst. 1 tr. zákoníku v trvání 8 měsíců. Také jemu soud výkon trestu podmíněně odložil, a to na zkušební dobu v délce 1 roku, neboť má důvodně za to, že výkonu trestu není třeba, resp. že hrozba výkonu trestu odnětí svobody bude pro obžalovaného dostatečným mementem, aby vedl řádný život, a to nejen po zkušební dobu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Odvolání obžalovaného však nemůže směřovat proti výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, či proti skutečnostem uvedeným v prohlášení viny.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Beroun 28. dubna 2021

Mgr. Aleš Grombář
předseda senátu